מחוון למורה

מחוון: יום הכיפורים: "לפני ה' תטהרו"

1. אחת בשנה ("אחת בשנה", טז, לד), ביום הכיפורים.
2. השעיר הראשון: עלה עליו הגורל "לה'"; הוקרב כקרבן חטאת. השעיר השני: עלה עליו הגורל "לעזאזל"; נשאר חי, אהרן סמך את ידיו על ראשו והתוודה, והוא נשלח למדבר. (מספיק: הראשון לה', השני נשלח למדבר.)
3. כל תשובה מנומקת. כיוון: כשאומרים בקול, מודים באמת ולוקחים אחריות; קשה יותר להתחמק.
4. בחודש השביעי, בעשור (ביום העשירי) לחודש. המטרה: "לטהר אתכם מכל חטאתיכם", לכפר.
5. על פגיעה בחבר יום הכיפורים לא מכפר עד שמפייסים את החבר ומבקשים ממנו סליחה. כיוון לנימוק: החבר הוא זה שנפגע, ולכן צריך לתקן מולו.
6. למשל: 1. להפסיק לעשות את הדבר הלא טוב ("יעזב החוטא חטאו"). 2. להתחרט על מה שהיה ("יתנחם על שעבר"). 3. להחליט בלב לא לחזור על זה ("ויגמר בלבו שלא יעשהו עוד"). אם פגעו בחבר: גם לבקש ממנו סליחה (משנה יומא ח, ט). כל סדר מנומק מתקבל.
7. הערכה: תיאור מה שנעשה (1 נקודה), הבעת חרטה (2), הצעה לתיקון (2), החלטה לעתיד (1). כל ניסוח כן ומכבד מתקבל.

פרשנות מסומנת כפרשנות (רש"י מתוך ספריא). נוסח הפסוקים ממכון ממרא; שם ה' מובא בכתיב ה'. הרחבה לספר ויקרא. ממלכתי: בתכנית הלימודים בתנ"ך ליסודי הממלכתי (הנחיות הפיקוח, תשפ"ד) ספר ויקרא נלמד בכיתה ה' לצד ספר במדבר, והמיקוד הוא פרקים יט וכה (א-יג), שנלמדים ביחידה "ויקרא: קרבן, קדושה וחברה טובה". יחידה זו משלימה את שאר הספר כהרחבה. חמ"ד: בתכנון השנתי של תנ"ך חמ"ד חומש ויקרא משויך לכיתה ד' (בכיתה ה' לומדים במדבר ושמואל א), ולכן בחמ"ד היחידה מתאימה לכיתה ד' או לחזרה. ביחידה רש"י להעשרה. יש לבדוק מול התכנון השנתי של בית הספר.